

ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๑๑๔ สุขุมวิท ๒๓ แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐ โทรศัพท์ ๐-๒๖๕๙-๕๐๐๐ ภายใน ๑-๕๖๖๖ โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๒๒๕๘-๐๓๑๑

ข่าวจากหนังสือพิมพ์มติชน (กรอบบ่าย) ฉบับประจำวันที ๒๒ เดือนตุลาคม พ.ศ.๒๕๕๖ หน้า ๒๓ มูลค่าข่าว ๓๕๗,๗๐๕.-

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสิ่งพิมพ์ สนใจดูที่ได้ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

ดีเจเสียงใสๆ

“สวัสดีตอนเช้าประจำวันอังคาร วันนี้อยู่กับดิฉัน น.ส.ปริศนาภรณ์ สารบุญมา นิสิตชั้นปีที่ 2 คณะศึกษาศาสตร์ ภาควิชาจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประธานมิตร หรือดีเจต้นมันท์ค่ะ”

นั่นคือ เสียงที่ผู้คนที่อยู่ในรั้วมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประธานมิตร จะได้ยินทุกเช้าเมื่อเพลงชาติ และเพลงมาร์ชศรีนครินทรวิโรฒ จบลง

ก่อนที่ดิฉันจะได้มาศึกษาที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยอันเป็นศรีสง่าแก่มหานครแห่งนี้ ดิฉันจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาจาก โรงเรียนสุโขทัยวิทยาคม จ.สุโขทัย ที่ซึ่งเป็นทั้งถิ่นกำเนิด ที่อาศัย และจุดเริ่มต้นของความฝันของตัวเอง

คงไม่มีใครคาดคิดว่าวันหนึ่งจากเด็กผู้หญิงอ้วนๆ หน้าตาบ้านๆ ธรรมดาๆ พุดเก่ง ยิ้มเก่งคนหนึ่ง จะมีคนชักชวนให้เข้าสู่เส้นทางของการเป็นนักประชาสัมพันธ์ หรือ “ดีเจ” ที่ใครๆ เรียกกัน แน่นนอนหนึ่งในนั้นคือ ดิฉัน ผู้ที่ไม่เคยคาดคิดเช่นเดียวกัน เริ่มจากรุ่นพี่มาชวนเพื่อนและเพื่อนก็มาชวน ดิฉันต่ออีกที

เริ่มแรกก็คิดแต่เพียงว่าน่าสนใจดี น่าสนุกดี ด้วยความอยากรู้อยากลองของเด็กผู้หญิงวัยเพียง 13 ปีคนนั้น จึงตอบตกลงเข้าร่วมชมรมประชาสัมพันธ์ และจากวันนั้นสู่วันนี้เป็นเวลากว่า 7 ปีที่เด็กผู้หญิงคนนั้นยังคงทำหน้าที่นั้น หน้าที่ซึ่งเป็นผู้มอบความสุขให้กับผู้ที่ได้รับฟัง หน้าที่คอยมอบสาระความรู้ให้กับผู้ที่ได้รับฟัง หน้าที่ซึ่งเป็นการเป็นหน้าที่ซึ่งเป็นที่รัก และหน้าที่ที่ทำให้เด็กผู้หญิงคนนั้นถูกผู้คนรอบตัวเธอ เรียกเธอว่า “ดีเจต้นมันท์”

กว่า 7 ปีที่เดินทางในเส้นทางของความฝัน กว่า 7 ปีที่เดินตามเสียงหัวใจของตัวเอง ใจที่บอกกับเธอว่า “เราจะไม่มีวันเหนื่อย เราจะไม่มีทางท้อ ตราบใดก็ตามที่เราทำด้วยใจ ทำด้วยความรัก สิ่งนั้นจะทำให้เราสู้กว่าที่ทำงานไม่ใช่งานหรือหน้าที่ แต่จะเป็นสิ่งที่เมื่อเรา

ทำแล้ว ทำให้เกิดความสุขและความสบายใจเมื่อได้ทำ”

มีหลายๆ คนถามดิฉันว่า ทำไปทำไม ไม่กลัวเหนื่อยเหรอ เรียนไปด้วยทำอะไรแบบ

อ่อนหวานว่า “สิ่งนี้คืองานที่เรารัก เราไม่เคยเหนื่อยที่จะทำ แต่กลับตรงกันข้ามเลย เรากลับมีความสุขมากที่ได้ทำ และถ้าเรารักจะทำอะไร เราก็ต้องรับผิดชอบตัวเองให้ได้ ต้องจัดการตัวเองให้ได้ เพราะเราเป็นคนเลือกที่จะทำอะไร ไม่ได้มีใครมาบังคับ ส่วนเรื่องค่าตอบแทน เราก็ได้ทุกครั้งนั้นแหละ

แต่มันแค่ไม่ได้ออกมาในรูปแบบของเงินตรา แต่มันออกมาในรูปแบบของประสบการณ์และความสุข”

และนั่นก็คือคำตอบของดิฉัน และไม่ใช่เพียงคำพูดเพียงอย่างเดียว ดิฉันยังแสดงให้เห็นด้วยผลการเรียนของดิฉันเองในปีการศึกษาล่าสุดคือ 3.86 ซึ่งถือเป็นเกรดเฉลี่ยที่อยู่ในเกณฑ์ที่ดีเมื่อเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานของมหาวิทยาลัยทั่วไป ถ้าจะถามว่าความฝันอันสูงสุดของดิฉันในตอนนี้เป็นอะไร ก็คงหนีไม่พ้นการได้ปฏิบัติหน้าที่ที่เป็นดีเจ ในคลื่นบนหน้าปัดวิทยุคลื่นหนึ่ง ที่จะมีผู้ฟังที่ได้ยินเสียงของดิฉัน ที่จะทำให้เสียงของดิฉันได้ไปมอบความสุขให้กับพวกเขาเหล่านั้น แต่ถ้าเป็นในอนาคตอันไกล ความฝันของดิฉันก็อาจจะเป็นการได้ทำหน้าที่ของตัวเองในทุกๆ ด้านให้ดีที่สุด คือได้รับราชการเป็นครูที่ดี ได้ประจำการที่โรงเรียนสุโขทัยวิทยาคมอันเป็นที่รัก

หลายคนคงสงสัย ว่าทำไมต้องเป็น

ปริศนาภรณ์ สารบุญมา

นี้ไปด้วย เงินก็ไม่ได้ ไม่กลัวเสียงการเรียนเหรอ มันจะรบกวนเวลาเรียนรึเปล่า คำตอบที่คนเหล่านั้นจะได้รับจากดิฉัน มักจะเป็นรอยยิ้มที่จริงใจ พร้อมกับคำตอบด้วยน้ำเสียงที่

โรงเรียนนี้? เหตุผลหลักๆ เลยก็คือ ดิฉันอยากตอบแทนสถานที่ที่เคยมอบความฝันและอนาคตให้แก่ฉัน ได้กลับไปพัฒนาที่ซึ่งเปรียบเสมือนเป็นบ้านอีกหลังของดิฉัน และอีกเหตุผลสำคัญคือ การได้กลับมาทำหน้าที่ลูกที่ดีในการดูแลพ่อและแม่ให้ดีที่สุด อย่างเต็มความสามารถที่ลูกคนหนึ่งจะสามารถทำให้ท่านทั้งสองมีความสุขได้ และแน่นอนถ้าเป็นไปได้ ดิฉันก็คงไม่อยากจะทิ้งงานที่ตัวเองรัก งานที่มอบความสุขให้กับดิฉันคือการเป็นดีเจอย่างแน่นอน

ดิฉันอยากจะปฏิบัติตามความฝันทั้งสามอย่างนี้ให้เป็นจริง ถ้าจะถามว่าแล้วอะไรคือแรงบันดาลใจที่จะช่วยทำให้ดิฉันได้เดินตามความฝันได้สำเร็จละก็ สำหรับดิฉัน... สิ่งแรกที่คุณเป็นลูกคนเดียวอย่างดิฉันนึกถึงเสมอ นั่นคือ ครอบครัว พ่อและแม่คือแรงบันดาลใจที่ผลักดันให้ดิฉันทำทุกสิ่งได้บรรลุเป้าหมาย ทุกครั้งที่ดิฉันเหนื่อยหรือท้อจากการเรียนหรือการทำกิจกรรมอะไรก็ตาม ดิฉันจะนึกถึงหน้าท่านทั้งสองคนและบอกกับตัวเองว่า เราคือความหวังเพียงความหวังเดียวของพ่อกับแม่ความสำเร็จของเราคือความสุขของท่าน ทุกครั้งที่ดิฉันโทร.หาพ่อ ท่านมักจะมีข้อคิดดีๆ ให้กับดิฉันเสมอๆ เมื่อดิฉันโทร.หาแม่ ก็มักจะได้กำลังใจดีๆ กลับมาเสมอเช่นกัน ดิฉันคิดอยู่เสมอว่าจะไม่ทำให้ท่านทั้งสองเสียใจ และความภูมิใจของท่านคือความสำเร็จของดิฉัน ดิฉันคิดเช่นนี้เสมอมา

อีกด้านหนึ่งที่จะไม่พูดถึงก็คงไม่ได้เพราะที่นี่ก็สอนให้ดิฉันได้เรียนรู้อะไรหลายๆ อย่าง ไม่ว่าจะเป็นการทำหน้าที่ดีเจที่จริงจังมาก ชั้นที่ SWU Radio ที่องครักษ์ หรือการทำหน้าที่เป็นนักประชาสัมพันธ์ที่ดีของ SWU Wave ที่ประสานมิตร ก็ล้วนแล้วแต่มอบประสบการณ์ดีๆ ให้กับดิฉันมากมาย พี่ๆ ในองค์กรที่คอยสอน อบรม ตักเตือน และให้ความอบอุ่นเหมือนเป็นอีกครอบครัว ก็คือครอบครัว PR SWU หรือศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ แห่งมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พี่ๆ มักจะมีงานใหม่ๆ มา

ให้ดิฉันได้เรียนรู้และทดสอบความสามารถของตัวเองอยู่เสมอๆ ที่แห่งนี้ช่วยสอนให้ดิฉันได้เรียนรู้อะไรหลายๆ อย่าง ไม่ว่าจะเป็นการใช้ระบบเครื่องเสียง เทคนิคการพูดที่ถูกต้อง หรือแม้แต่หลักในการทำงานหรือใช้ชีวิตส่วนตัว พวกพี่ๆ ในองค์กรก็จะคอยสอนดิฉันอยู่เสมอว่าควรปฏิบัติตัวเช่นไร

ที่นี่จึงเป็นมากกว่าสถานที่ทำงาน ที่ตื่นเช้ามาทำแต่เช้าแล้วเย็นก็กลับ แต่ที่นี่คือบ้านหลังที่สองที่มีทั้งครอบครัวใหญ่และความอบอุ่นที่มอบให้เสมอ ทุกครั้งที่ดิฉันเข้ามา และที่นี่ก็ยังช่วยให้หาคำตอบของตัวเองเจอว่าทำไมถึงอยากเป็นดีเจ “เพราะดิฉันเป็นคนชอบพูด มีความสุขทุกครั้งที่ได้พูดในสิ่งที่ตัวเองอยากพูด ได้พูดในสิ่งที่คนฟังอยากฟัง คนพูดมีความสุขที่ได้พูด คนฟังก็มีความสุขที่ได้ฟัง”

นี่แหละบทสรุปของความฝันของคนดีทุกคนเรียกว่า “ดีเจ”

ปรีดาภรณ์ สารบุญมา

ชั้นปี 2 คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

